

कालीयकः, -कं A species of aloe wood. -2 A kind of turmeric. -3 Yellow sandal. -4 A dark kind of sandal wood. -5 Saffron; Si. 12. 14.

कालुष्यं 1 Foulness, dirtiness, turbidness, muddiness (fig. also); कालुष्यमुपयाति बुद्धिः K. 103 becomes muddy or defiled. -2 Opacity. -3 Disagreement.

कालेय a. Belonging to the Kali age. -यं 1 The liver. -2 Black sandal-wood; Ku. 7. 9. -3 Saffron.

कालेयकः A kind of aloe wood. -कं 1 A fragrant wood. -2 The black sandal wood. -3 A disease like jaundice. -कः A dog, hound.

कालेयरुः 1 A dog. -2 A species of sandal.

काल्प a. [कल्प-अण्] 1 Preceptive, laying down a rule, ritual. -2 Relating to Kalpa.

काल्पनिक a. (की f.) [कल्पना-ठक्] 1 Existing only in fancy, fictitious; काल्पनिकी व्युत्पत्तिः. -2 Counterfeit, fabricated.

काल्य a. [काल-यत्] 1 Timely, seasonable. -2 Agreeable, pleasant, auspicious. -व्या 1 A cow fit for the bull. -2 A woman arrived at puberty or maturity (who has reached the time favourable to conception). -त्यं Day-break.

काल्याणकं Auspiciousness.

कावचिक a. (की f.) [कवच-ठक्] Armorial. -कं A multitude of men in armour.

कावारं Moss. -रि An umbrella without a stick.

कावुकः 1 A cock. -2 The Chakravāka bird.

कावेरं Saffron.

कावेरी 1 N. of a river in the south of India; कावेरीं सतितां पत्न्युः शंकनीयमिवाकरोत् R. 4. 45. -2 A harlot, courtesan. -3 Turmeric.

काव्य a. [कवि-यण्] 1 Possessed of the qualities of a sage or a poet. -2 Praiseworthy, fit to be described. -3 Prophetic, inspired, poetical. -व्यः N. of Sukra, preceptor of the Asuras. -व्या 1 Intelligence. -2 A female fiend. -व्यं 1 A poem; महाकाव्यं; मेघदूतं नाम काव्यं &c. -2 Poetics, poetry, poetical composition. (काव्य

is defined by writers on Poetics in different ways; तददोषौ शब्दयोः सगुणव-नलंकृती पुनः कापि K. P. 1; वाक्यं रसात्मकं काव्यं S. D. 1; रमणीयार्थप्रतिपादकः शब्दः काव्यं R. G.; शरीरं तावद्विद्यार्थव्यवच्छिन्ना पदावली Kāv. 1. 10; निर्दोषा लक्षणवती सरी-तिर्गुणभूमिता । सलंकाररसाऽनेकवृत्तिर्वाक् काव्य-नामभाक् ॥ Chandr. 1.7.) -3 Happiness, welfare. -4 Wisdom. -5 Inspiration. (The purposes of a Kāvya as mentioned by Mammaṭa are:—काव्यं यदस्तेऽर्थे-कृते ऋष्यहारादि शिवेतरज्ञतये । सयःपरनिर्द्वैतये कातासमिततयोपदेशयुजे ॥ K.P.1.) -Comp. -अर्थः a poetical thought or idea. -चौरः a robber of the ideas of another poet, a plagiarist; यदस्य दैत्या इव लुण्ठनाय का-च्यार्थचौराः प्रगुणीभवन्ति Vikr.1.11. -चौरः a stealer of other men's poems. -मीमांसकः a rhetorician, critic. -रसि-क a. one who has a taste for and can appreciate the beauties of poetry. -लिङ्गं a figure of speech; thus defined:— काव्यलिङ्गं हेतोर्वाक्यपदार्थता K. P. 10; e. g. जितोसि मंद कंदर्प मञ्जि-दस्ति त्रिलोचनः Chandr. 5. 119. -हा-स्यं a farce.

काश 1. 4. A. (काश-व्य-ते, काशित) 1 To shine, look brilliant or beautiful; R. 10. 86, 7. 24; Ku. 1. 24; Bk. 2. 25; Si. 6.74. -2 To appear, be visible; नैव भूमिर्न च विशः प्रदिशो वा च-काशिरे Mb. -3 To appear, or look like.

काशः, -शं [काश्-अच्] A kind of grass used for mats, roofs, &c. -शं A flower of that grass; Ku. 7. 11; R. 4. 17; Rs. 3. 1, 2, 28. -शः 1=काश q. v. -2 Appearance. -3 Splendour.

काशि m. pl. N. of a country.

काशिन् a. (नी f.) (Usually at the end of comp.) Shining, appearing or looking like, having the semblance of; जितकाशिन् e. g. one who behaves like a conqueror; see the word.

काशिल a. Made of Kāsa grass.

काशिष्णु a. Shining, brilliant.

काशिः, -शी f. N. of a celebrated city on the Ganges, the modern Benares and one of the seven sacred cities; see कांची. -शिः 1 The clenched hand, fist. -2 A handful. -3 The sun. -4 Light, splendour. -Comp. -पः an epithet of Siva. -राजः N. of a king, father of अंबा, अंबिका and अंबालिका, q. v.

काशिका 1 The city of Benaras. -2 N. of a commentary on Pāpini's Sūtras (called काशिकावृत्ति).

काशी See काशि. -Comp. -नायः an epithet of Siva. -यात्रा pilgrimage to Benaras.

काश्मरी A plant commonly called गांभारी; काश्मर्याः कृतमालमुद्गतदलं कोयटिकटीकते Māl. 9. 7.

काश्मीर a. (री f.) Born in, belonging to, or coming from, Kāshmi-
ra. -राः pl. N. of a country or its inhabitants; see कश्मीर also. -राः A sort of grape; see कश्मीर also. -रं 1 Saffron; काश्मीरगंधमृगनाभिकृतांगरागां Ch. P. 8; Bh. 1. 41; काश्मीरगौरवपुष्पाम-
भिसारिकाणां Git. 11; also 1.-2 Root of a tree. -Comp. -जं, जन्मन् n. saffron; Bv. 1. 71; Si. 11. 53.

काश्मीर (रि) क a. Born or produced in Kāshmirā.

काश्मीर्यं Saffron.

काश्यं Spirituous liquor. -Comp. -पं flesh.

काश्यपः 1 N. of a celebrated sage. -2 N. of Kapāda. -3 An epithet of Aruṇa. -पी The earth; तान-
पि इधासि मातः काश्यपि यातस्तवापि च
विवेकः Bv. 1. 68. -पं Flesh. -Comp. -
नंदनः 1. an epithet of Garuḍa. -2. N. of Aruṇa. -3. a god. -4. a demon. काश्यपि An epithet of Garuḍa and of Aruṇa.

काश्यपयः 1 An epithet of the twelve Adityas. -2 Of the sun. -3 Garuḍa. -4 Gods and demons.

काषः [कष्-घञ्] 1 Rubbing, scratch-
ing; पथिषु विदपिनां स्कंधकाषैः सधूमः
Ve. 2. 18. -2 That against which
anything is rubbed (as the stock of
a tree); लीनालिः सुरकारिणां कपोलकाषः
Ki. 5. 26; see कपोलकाष also.

काषाय a. (यी f.) [कषायण रक्ते अ-
च्] Red, dyed of a reddish colour; काषायवसनाधवा Ak. -यं A red cloth or garment; इमे काषाये गृहीते M. 5; R. 15. 77; न काषायैर्भवेद्यतिः 'it is not the hood that makes a monk'.

काष्ठ [काश्-कथन् Up. 2. 2] 1 A piece of wood, especially one used as fuel; Ms. 4.49, 241; 5. 69. -2 Wood or timber, a piece or log of wood in general; यथा काष्ठं च काष्ठं च समेयातां महोदधौ H. 4. 69; Ms. 4. 49. -3 A stick; Y. 2. 218. -4 An instrument for